

Olv.: Péld 31,10-13.19-20.30-31 – 1Tessz 5,1-6 – Mt 25,14-30
Példabeszéd az öt talentumról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Szerencsére Isten sokkal, de sokkal türelmesebb, mint mi emberek! Isten türelmének és nagylelkűségének jele, hogy újra és újra **hív** bennünket függetlenül attól, hogy az ember akár egy életen keresztül

semmibe veszi Isten hívását, vagy csak néha figyel rá!

Isten másképpen vélekedik rólunk, mint mi akár saját magunkról, vagy amiképpen vélekedünk egymásról! Az ünnepek erről szólnak, amikre oly nagy szükségünk van! Ha az életünk csupa hétköznapiakból áll, akkor mi magunk is hétköznapi emberekké válunk. Az ünnep nélkülözhetetlenül fontos!

Az ünnep elsősorban az ember lelkének szól!

Az ember vagy a Lélek felől él,
vagy elveszíti emberi arculatát!
Lesz géppé, robotoló lényé!

Nem lesz semmi muníciója ahhoz, hogy lássa az élet igazi szépségét!

Gondolkodjunk el azon, mennyire fontos, hogy **odafigyeljünk az Isten hívására!** Rólunk van szó! Az anyák, az apák sem azért olyanok gyerekeikhez, mert önmagukra gondolnak. Azért olyanok, amilyenek, mert gyerekeikre gondolnak! Nézzünk önmagunkba és kérdezzük meg,

milyen gyermekei vagyunk az Istennek?

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A mai példabeszédet az utolsók között tartják számon, amit Jézus élete vége felé mondott el, amikor Jeruzsálem felé tartott. Nagyon fontos az üzenete:

az isteni programot hirdeti meg!
Mondhatjuk: mindig Isten a kezdeményező!

Mai nyelven azt mondanák: van programja! Isten számít ránk! Isten partnereinek akar bennünket! Ahogy a jó szülő gyereket partnernek tartja! A gyerek is felnőtt és egészen új kapcsolata lesz szüleivel, bár édesanyja még hatvanévesen is azt mondja neki, hogy kisfiam, vagy kislányom. Ha felnőtt az ember, akkor feladatai vannak és azokat teljesíteni kell!

Isten ajándékot ad nekünk! Nem kölcsönt!
Rendkívül fontos! Ajándékot ad bizonyos céllal!

Isten mit vár tőlünk?

Kik azok, akiktől Isten elsősorban vár valamit? Isten elsősorban azoktól vár valamit, akikkel össze akar tartozni, akik magukat Isten gyermekeinek tartják. Minden ember Isten gyermeke, csak nem mindenki jut el odáig, hogy ilyen kapcsolata legyen Istennel. A cél a következő:

***Isten azt várja tőlünk, emberektől,
hogy fölépítsük ebben a világban az Isten országát!
Modernebb kifejezéssel: építsük fel a szeretet civilizációját!***

Nagyon tanulságos ez a történet. *A talentum* Asszír, babiloni súlymérték, onnan származik, a civilizáció bölcsője ott van, amit most teljesen szétlőttek, szétbombáztak, kiraboltak. Ez ottani fogalom, az arany, az ezüst súlymértéke. Sokféleképpen értelmezik, hogy mennyit ér egy talentum. Egyesek szerint 3000 sékel, aztán ennyi, meg annyi arany, ezüst. Nem ez a döntő, hanem az, hogy

***Isten azt akarja, – tágítsuk ki a kört –
hogy minden ember vegyen részt egy jobb világ építésében!***

Mindenki elegendő talentumot kapott

Isten *a hívőktől* kifejezetten az Isten országa építését várja, *de minden ember* esetében számít arra az értékre, amit kaptunk. Senki nem mondhatja, hogy ő üres kézzel érkezett ide a világba, az emberi életbe. Ez nem azt jelenti, hogy egyforma az, amivel Isten ellátott bennünket, de mondhatjuk, hogy éppen eleget kapott mindenki ahhoz, hogy részt tudjon venni ebben az isteni programban. Senki sem mondhatja, - ha magára a történetre gondolok, - hogy én csak egy talentumot kaptam, végezzék el a munkát azok, akiknek öt talentum jutott. Amikor sorban álltak a tehetségért, akkor ők többet kaptak, hát tegyék ők. Senki nem mondhatja ezt!

***Mindenki éppen elegendő talentumot kapott ahhoz,
hogy - a maga értéke szerint, amit Isten határozott meg, - kiteljesedjen az élete!***

Csak azok az emberek tudnak valamit tenni a világban a világért, az emberekért, akik fölismerték adottságaikat és tudják a gyarlóságaikat, gyengeségeiket is. Az embernek önmagával kell egyensúlyba jutni!

Az embernek közösségi lénné kell válni

A talentumot más fogalmakkal is helyettesítik, mondják karizmának. A talentum isteni ajándék, amit senki nem magának kap, mert Isten gondolata az, hogy az ember másokért élő emberré váljon!

***Ez a közösség lüktetése, a közösség élettereje,
hogy az ember másokért élő emberré lesz!***

Csak azok építik a közösséget, akik ezt magukévá tették! Nagyon könnyű ezt belátni! Ha örömet szerzünk, akkor mi magunk is örülünk! Ha a másik emberhez jók vagyunk, akkor eltölt bennünket a béke, a belső öröm! Csak ezek az emberek bírnak helyes életszemlélettel! Egyszerűen: közösség, vagyis közünk van egymáshoz! Hogyan lehet közösségi az az ember, akinek nincs köze a másik emberhez?

***Az embernek a maga önző világából kell kitörni, előjönni,
hogy közösségi emberré legyen!
Vagyis az Istentől kapott adományait, adottságait, talentumait
mások javára fordítsa! Ezek nem magántulajdonok!***

Amit Isten ad, azt csupán birtokoljuk, nem tulajdonoljuk

Erről többször beszéltem. Rendkívül fontos ez a különbség! A mai embernek tulajdona van! A bibliai ember birtokol, addig az övé, amíg él! Nem szabad megfélemedkezni arról, hogy az ember nem csupán a maga javára fordíthatja azt, ami haszna van abból, amit birtokol.

***A közösségi gondolkodásra eljutott embernek az a feladata,
hogy a birtoklás hasznából igyekezzen kiegyenlíteni a különbségeket!
Minél kisebb különbség legyen ember és ember között!***

Ne **kevesek** legyenek jólétben, akik birtokolják a föld javait,
sokan meg nyomorúságban, szegénységben éljenek!

A tulajdonló ember a maga gazdagságát építi,
magára gondol, úgy gondolja, hogy az az övé!

A birtokló ember tudja, hogy nem az övé!

Tudja, hogy csak egy időre, hűségess bérbe kapta!

Ezt naponta megéljük, amikor valaki meghal. Mindent itt hagy! Aztán jönnek, akik szétszórtnak mindent, ami neki olyan fontos volt, amihez ragaszkodott. Esetleg van végrendelete, amin aztán évekig vitatkozhatnak.

Az isteni program létrehozása felelősség kérdése

A mai példabeszéd az isteni program, a szeretet civilizációjának létrehozása felelősség kérdése! Felelősség kérdéséről van szó! Az ember felelős önmagáért, a világért, a másik emberért! Felelős ember önmagáért az, aki Isten akaratához igazodik! Felelős ember az, aki gondol arra, hogy ez a föld, ez a világ az emberé, nem a ma élő embereké, hanem az utánunk jövő embereké is.

Felelősek vagyunk a teremtett világért!

A napokban olvastam, ha nem változtatunk, akkor 2050-re elfogyasztjuk **a Föld levegőjét**, olyan mérgezett lesz, hogy szinte nem lehet élni ezen a földön! Semmi nem történik, mert egyesek csak arra gondolnak, hogy tudnak gyarapodni akár mások kárára is.

A kenyérünk. A legtöbb adalékanyag a mindennapi kenyérünkben van. A halálunkat esszük azzal, ami a mindennapi kenyérünk. Döbbenetes, mert arról van szó, hogy egyesek hogyan tudnak minél nagyobb haszonra szert tenni, minket meg mérgeznek a betegségek világába! Rövidítik az életünket! Felelőtlenek!

Mennyire jobban kellene vigyázni **a fára!** Annyi papírt fogyasztunk el, hogy lassan kiirtjuk az összes erdőt! Nem lehet annyi fát telepíteni, amennyit Isten telepített erre a teremtett világra! Döbbenetes dolgok ezek!

Felelősek vagyunk egymásért!

Ez a világ, amelyben élünk állandóan a közösségről beszél, a demokráciát emlegeti! A demokrácia olyan közösség, amelyben emberek egymásért élnek! Ez a demokráciát hangoztató világ állandóan az egyén lehetőségeit emlegeti! Tudjuk, de túlhangsúlyozzák. Akit állandóan figyelmeztetnek, hogy milyen lehetőségei vannak, mint egyénnek, az a másikért felelősséget vállaló ember lesz? Csak körül kell nézni! A problémák nem oldódnak meg a világban, hanem egyre nagyobbak! Erkölcsi válság, beteg a lélek! Közösséget emlegetnek, közben az egyéni törekvések, az egyéni érdek akkora, amit betegségnek mondunk, az ember bajának! Vagyis az isteni programot cáfoljuk, a szeretet civilizációját cáfoljuk!

Valóban másokért élő emberekké kell lennünk!

Az Egyház helyzete

Az még nagyobb baj, hogy az Egyházunkkal is ezek a problémák. Az Egyház küldetését sikerült megkérdőjelezni! A világ, amelyben élünk téves útra vitt el bennünket, hívő embereket is! Ezért fogytunk el, ezért fogyunk el még inkább!

Olyan utakra vitték el bennünket, ami életellenes!

Életellenes az,

hogy az Egyház missziója abban áll,
hogy embertől emberig kell megtenni az útját!
Nagyon fontosak a személyes kapcsolatok, nagyon fontos,
hogy ember a másik emberrel olyan kapcsolatban legyen,
hogy ott az igazi értékek működnek!

De a misszió nem erről szól!

Menjetek el az egész világra és hirdessétek minden népnek az evangéliumot!

Ez a misszió!

Misszió a tömegek megszólítása!

Nagyon jól tudjuk azt, hogy a tömegekben nem minden ember öntudatos és nem minden ember érti abban a mélységben az igazságot, akár az isteni küldetésünket, mint ahogy azt szeretnénk! De ez nem is lesz soha olyan, hogy ezt mindenki tökéletesen érti! Elhitették velünk, hogy ez nem működik! ***Elhitették***, hogy az Egyház egyedekben gondolkodjon, személytől személyig misszionáljon. ***Ez nem misszió!*** Ez pszichologizálás, ez lelkizés.

A misszió az emberiség megszólítása!

Az emberek más és más szinten vannak, másképp és másképp értik meg az igazságot, más mélységben. Örülök, ha az emberiség tíz százaléka megérti és nagyon boldog lennék, ha a kilencven százalékot vinné magával. Ez a tömegpszichózis.

Nekünk azt mondták, hogy ne misszionáljunk! Ők meg tömegben gondolkodnak. Ha egy párt mögül elfogy a tömeg, megszűnik a párt. Ha az Egyház mögül elfogy a tömeg, akkor haldoklik, mert hamis vágányra állított bennünket a világ, igen sokszor mi egyháziak. A pápaságtól kezdve mintha megengednék. Világos, egyetlen eszmét sem tud minden ember úgy magáévá tenni, ahogy jó lenne! Aki ezt elvárja, az naiv, az nem tud arról, hogy más, más talentuma van mindenkinek! Akinek sok talentuma van, annak a megértés természetes. Nagy a felelőssége a soktalentumosoknak! Ezekkel a kérdésekkel szembesülnünk kell, ha komolyan gondoljuk a kereszténységünket!

Ha komolyan gondoljuk azt, hogy a világ megváltása szeretet,

vagyis a másokért élő emberek küldetése!

Nincs Egyház, ha mindenki magának él!

200 éve kezdődött az Egyház visszaszorítása. Ma eljutottunk oda, hogy szinte nevetségessé tették bennünket. Nevetségesek a kiürült templomok. Nincs rá szükség, mondják. Még el is kezdjük magyarázni, hogy az egyeseket kell meggyőzni! Persze, de mire megyünk, ha azt gondoljuk, hogy ebben áll a küldetésünk? Ez egy fontos eleme a küldetésünknek, de egy eszmét mindig a tömegek képviselnek! Más és más mélységben, szinten értik a küldetésüket!

A XXI században itt Európában a hazugság világa létesült! Közösséget emlegetnek és olyan mértékű az egyénieskedés és önzés, mint talán soha, mert a lehetőségek sokkal nagyobbak.

***Ahhoz, hogy ez a nagy kiegyenlítés megtörténjen,
vagyis közösséggé legyünk, ahhoz arra van szükség,
hogy egyesek éljék meg a felelősségüket!***

A probléma a felelőtlenség!
Elhítetik velünk, hogy elsősorban
mindenki a maga életének a kovácsa
és elszakítanak bennünket egymástól!
A felelőtlenség világa!

Nagyon fontos, hogy ezekkel a kérdésekkel szembesüljünk! Gondolkodjunk el azon, hogy van-e küldetése ma is az Egyháznak? ***Van!***

***Ehhez arra van szükség, hogy az isteni meghívásnak tegyünk eleget!
Isten partnereinek akar minket!
Isten egy olyan világot akar velünk és az általa adott adományok felhasználásával,
amelyben boldogok lehetünk!***

Csak az tesz gazdaggá, amit odaadunk!
Csak az tesz boldoggá, amit a másik boldogítására fordítunk!
Csak az az öröm, életünk öröme,
amit más arcára varázsolunk!

Közben mindezt tudjuk és áldozatai vagyunk egy hamis ideológiának!

Utóbbi időben újra, meg újra ***az iszlám*** szólítgat! Arról van szó, hogy mi az irány! Az iszlám azt mondja például egész Afrikára vonatkozóan, hogy ki kell gyomlálni a kereszténységet. Meg kell szüntetni mindent, amit a kereszténység vitt Afrikába, iskolákat, templomokat, különböző intézményeket!

Ez a mai vasárnap arra szólít fel bennünket, hogy elgondolkodjunk keresztény küldetésünkön, emberi küldetésünkön, mert szíve mélyén mindenki erre vágyik! Egy akadály van csupán, a mi önzésünk! Amíg ebből ki nem szabadulunk, addig egymás ellenségei vagyunk! Közben tudunk mosolyogni egymásra. Eljutottunk idáig. Innen kellene az embernek újra föllátni! Egyetlen lehetőség van!

Az embernek meg kell térni Isten akaratához!
Meg kell térni a másik emberhez!
El kell fogadni, hogy ez a világ nem tulajdonunk!
Ezt egy időre kaptuk és ha nem vigyázunk rá,
akkor életellenesek vagyunk!

***Isten egy jobb világ programjára hív bennünket!
Ne csak hívjon!
Isten hív! Boldogok azok, akik meg is hallják hívását!***